

БАТЬКІВЩИНА НА ПЕРЕДЗІДІВСЬКІЙ ВАХТІ

Плюс півмільйона тонн

Прийнято в експлуатацію третю чергу Аннівського рудника, який поставляє сиру залізну руду Північно-мугірничозбагачувальному комбінату в Кривому Розі. Потужність рудника зросла ще на півмільйона тонн. На нових площах видобуто перші тисячі тонн руди.

Вогні Сахаліну

Більш як сімсот дрібних енергетичних установок, які діяли ще недавно на острові Сахаліні, замінила одна Південно-Сахалінська ДРЕС, споруджена на березі затоки Терпіння, поблизу великого родовища бурого вугілля. В перші дні нового року тут почав працювати черговий енергоблок. Майже одночасно дав перший промисловий струм ще один турбоагрегат Охінської газової теплоелектроцентралі. Тепер Сахалін повністю електрифікований.

Надплановий «хліб» Хібін

Перший ешелон з надплановою продукцією нового року відправлено із Заполярного Кіровська. Трудиники комбінату «Апатит», незважаючи на дуже складні погодні умови, на високогірному руднику «Центральний» видобули за першу п'ятиденку січня понад 20 тисяч тонн апатитової руди додатково до завдання.

Доставляє «Сільгосптехніка»

Торговельні бази Білоруського об'єднання «Сільгосптехніка» почали своїм транспортом доставляти промисловою продукцією колгоспам і радгоспам усієї республіки. Такий метод обіцяє великі вигоди. Перевезення кожної тонни вантажів обходиться втричі дешевше. Транспорт вивільняється для внутрішньої перевезень. Відкривається можливість прискорити доставку продукції до споживачів.

чів, широко механізувати вантажно-розвантажувальні роботи.

У дві зміни

Більш як у 500 господарствах України тваринники перейшли на двозмінну роботу. Всі процеси тут повністю механізовані, і часу на виконання звичайних операцій витрачається вдвоє менше. До того ж тваринники мають по два вихідних на тиждень.

Перші підсумки свідчать про високу ефективність заводського режиму. Тепер розроблено рекомендації по переведенню на двозмінний графік ще багатьох ферм. Для цього є умови: комплексну механізацію впроваджено більш як на трьох тисячах ферм.

(РАТАУ).

Завод випускає пташники

На Липецькому заводі залізобетонних виробів почалося серійне виробництво полегшених конструкцій для тваринницьких приміщень. Відвантажено перші комплекси експериментальних корівників, свинарників, пташників, які будуть збудовані в господарствах області. «Вага» приміщень з таких деталей майже в чотири рази менша, ніж споруджених з цегли і залізобетону. На третину знижується трудомісткість робіт.

Республіка курортів

Вірменія багата на курорти. Широко відомим став курорт Джермук, що розкинувся на висоті понад дві тисячі метрів над рівнем моря. Недавно перших відпочиваючих прийняв тут новий 15-поверховий санаторій, споруджений в лісі. Цілющі джермукські води приваблюють сюди дуже багато відпочиваючих.

Місто-курорт створюється у мальовничій Анкаванській ущелині, за 80 кілометрів від Єревана. Мінеральні води, що виходять тут на поверхню землі, за своїм складом близькі до ессентукських.

(ТАРС).

На фото: кандидат у члени КПРС, коректор Комітатівської районної газети «Прапор Леніна» Люба Костенко. На рахунок комсомольської організації редакції і друкарні, яку очолює Люба, багато цікавих справ. Фото Л. МИРГОРОДСЬКОГО.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Рік видання XII
№ 4 (1328).

СУБОТА, 9 СІЧНЯ 1971 р.

Ціна 2 коп.

Додатковий тираж Повного зібрання творів В. І. Леніна

П'яте видання зібрання творів В. І. Леніна, підготовлене Інститутом марксизму-ленінізму при ЦК КПРС, виходить додатковим тиражем. Випуск усіх 55 томів додаткового тиражу Політбюро наміняє здійснити у 1971—1975 роках.

У Повному зібранні творів зібрано всі твори вождя, які були ним опубліковані або призначалися до друку. Разом з тим до нього включено багато інших документів — проектів постанов, листів, записок, телеграм, а також підготовчих матеріалів до праць і виступів. До п'ятого видання увійшло близько 9.000 творів і документів, з них більше половини не входили у попередні видання творів і публікувалися головним чином у Ленінських збірниках. Понад 1.000 документів опубліковано вперше. На додатковий тираж Повного зібрання творів В. І. Леніна у 55 томах приймається передплата.

(ТАРС).

ВІДПОВІДНО ДО ВИМОГ ЧАСУ

З РЕСПУБЛІКАНСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ З ПИТАНЬ
ПОЛІПШЕННЯ ЯКОСТІ
ЗНАНЬ УЧНІВ

ПОЗАВЧОРА в Кіровограді розпочала роботу республіканська науково-практична конференція з питань поліпшення якості знань учнів шкіл республіки, організована Міністерством освіти УРСР. У роботі конференції взяли участь міністр освіти УРСР, академік АПН СРСР П. П. Удовиченко, директор науково-дослідного інституту психології УРСР, академік АПН СРСР Г. С. Костюк, завідувач відділом методики літератури науково-дослідного інституту педагогіки, дійсний член АПН СРСР, професор О. Р. Мазуркевич, відповідальні працівники міністерства освіти СРСР та УРСР, українських науково-дослідних інститутів педагогіки і психології, викладачі університетів, вищих і середніх педагогічних закладів, завідувачі обласних та їх заступники, директори інститутів удосконалення кваліфікації вчителів, кращі педагоги республіки та партійні, профспілкові і комсомольські працівники.

З наступним словом виступив секретар Кіровоградського обласного комітету КП України Д. С. Сиволап. Він сердечно привітав учасників конференції, побажав їм плідної роботи, ознайомив гостей з трудовими досягненнями кіровоградців, з історією нашого степового краю.

З головною доповіддю «Про стан та заходи дальшого поліпшення якості знань учнів шкіл Української РСР» виступив міністр освіти УРСР П. П. Удовиченко.

— Трудящі нашої республіки, — сказав тов. Удовиченко, — стали на трудову вахту на честь XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду Компартії України. Гідно зустріти партійні з'їзди, ознаменувати їх успіхами в комуністичному вихованні підрастаючого покоління прагне і півмільйонний загін працівників народної освіти Української РСР.

Міністр зупинився на досягненнях освіти в минулому п'ятиріччі. — Наша республіка по більшості основних показників діяльності загальноосвітніх шкіл посіла перше місце в країні. В минулому, завершеному році п'ятиріччя 96,4 процента дітей з числа тих, що починали навчання вісім років тому, закінчили восьмі класи. Школами і групами подовженого дня у нас охоплено майже 20 процентів учнів. Протягом місяця зайняла республіка у здійсненні плану шкільного будівництва, розвитку дитячої технічної творчості, гурткової роботи тощо.

П. П. Удовиченко констатував, що, виконуючи Постанову ЦК КПРС про школу, педагогічні колективи шкіл України, працівники органів народної освіти багато уваги приділяють поліпшенню навчально-виховної роботи з учнями, вдосконаленню методики проведення уроків, впровадженню нового змісту навчання, технічних засобів, новітніх досягнень педагогічної науки й передового досвіду. У

зв'язку з переходом на нові програми чимало зроблено для підвищення кваліфікації вчительських кадрів. За п'ятиріччя кількість педагогів з вищою освітою зросла на 55 тисяч.

Доповідач навів цифри, які переконливо свідчать про турботу партії і уряду про підрастаюче покоління — це будівництво нових шкіл, обладнання кабінетів, спортзалів тощо. Він розповів про досвід передових педагогічних колективів республіки.

Разом з тим П. П. Удовиченко вказав на недоліки в роботі педагогічних колективів, викрип причини низької успішності окремих шкіл, вказав на недопустимість недостатньої кількості відмінників і учнів, що навчаються на «відмінно» і «добре».

Доповідач міністра освіти УРСР наділила освітній республіки на боротьбу за високу якість навчання, на поглиблення знань учнів як з спеціальних, так і з суспільно-політичних наук.

З доповіддю «Про роботу педагогічних колективів шкіл Кіровоградської області з питань підвищення якості знань учнів» виступив завідувач Кіровоградським обласним відділом народної освіти Д. Ю. Стельмухов.

Добрим словом згадавши нашого земляка, члена-кореспондента Академії педагогічних наук СРСР, Героя Соціалістичної Праці В. О. Сухомлинського, він розповідав далі про кращі традиції освіти Кіровоградщини, про те, як учителі області борються за високі знання учнів.

Після цього відбулося обговорення доповідей. Вчора освітяни республіки працювали по секціях. В той же день конференція закінчила свою роботу.

ПОДАРУНКИ МЕХАНІЗАТОРАМ

Перша промислова партія тракторів модифікації К-700А випущена з головного конвеєра Кіровоградського заводу ім. Леніна. Ця машина на відміну від відомого трудівникам села сталевого бугая К-700 має низку техніко-економічних покращень. Подовжено строк служби найважливіших вузлів і деталей, спрощено догляд за машиною.

Новий «Кіровоград» зможе працювати без додаткової заправки паливом: конструктори подбали про збільшення його паливних баків. Розширюється сфера використання трактора. Шляхом установки змінюваного устаткування він може перетворюватися у бульдозер, навантажувач, скрепер, снігоочисник.

ДНПРОПЕКТ РОСІЙСЬКОГО РАТАУ. Серійне виробництво колесних тракторів нової моделі «ЮМЗ-6Л» розпочав завод ім. Паденого машинобудівного заводу. Ці стаєні праці, оснащені двигунами потужністю до 26 кілометрів на годину. В них збільшено строк служби вузлів і деталей, спрощено догляд за машиною. Подбали машинобудівники і про зручність для механізаторів. У суцільно металеву кабину не проникає ні пил, ні дощ, у ній обладнано електроосвітлення, скляні вікна, вентилятор.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ сільське професійно-технічне училище № 3 готує спеціалістів сільськогосподарства. Любов до землі, до сільського господарського виробництва, набута в школі, зміцнюється тут професійними знаннями.

В училищі навчаються близько п'ятсот учнів. Це юнаки й дівчата, які приїхали до нашого міста, щоб набути спеціальності тракториста, електромонтера сільської електромережі і зв'язку, слюсаря по ремонту сільськогосподарських машин тощо.

Училище забезпечене хорошими навчальними класами, добре обладнаними майстернями та лабораторіями, викладають у ньому досвідчені спеціалісти. Отже, є всі умови для того, щоб добре навчатись, і потрібно лише докласти власних зусиль, щоб досконало оволодіти майбутньою професією.

В більшості випадків учні справляються надії наставників. Взяти для прикладу групу № 13, де готуються майбутні електромонтери електромережі і зв'язку. Тридцять комсомольців групи мають середній освітній бал 4,2. Вони активні учасники загальноучилищних заходів. За три місяці навчан-

НЕ ТІЛЬКИ ЗА УСПІШНІСТЬ

ня провели «Вогник», зустріч кмітливих і винахідливих. З початку нового навчального року група веде перед у соціалістичному змаганні. І коли запитують: «Хто сьогодні попереду?», у відповідь чути: «Наталка Максимовна, Олена Белова, Людмила Кондрашова, Людмила Лаврова...»

Але ще є в училищі і такі учні, які нехтують правилами поведінки, погано навчаються. Тому виховання учнівської молоді постійно стоїть на порядку денному роботи комсомольської організації училища.

Комітет комсомолу вважає, що мало боротись за стопроцентну успішність і дотримання училищного розпорядку. Виховання майбутнього трудівника, яке, безумовно, базується на оволодінні ним знань і набутті трудових навиків, тісно пов'язане з активною участю в гуртковій і суспільно-корисній роботі, в культурно-масових заходах.

У виконанні заходів комітету комсомолу і втіленні його починань бере безпосередню

участь комсомольський актив училища. Так було, коли ми відзначали день народження комсомолу. Силами учнів підготували «Вогник», на який запросили воїна-ветерана З. М. Бугайова, комсомольців 30-х і 40-х років. Так було, коли організовували зустріч з письменником-земляком Максимом Пушкарем, чи вечір, присвячений 30-річчю системи профтехосвіти.

Секції, створені при комітеті комсомолу, очолюють спортивну і культурно-масову роботу, сприяють вихованню молоді і підвищенню її успішності.

Звичайно, питання поведінки і успішності стоять на першому місці. На початку навчального року комсомольською організацією були взяті соціалістичні зобов'язання на честь XXIV з'їзду КПРС. Під кінець кожного місяця комітет комсомолу і профспілкова організація училища підбивають підсумки змагання між групами. Результати змагання обговорюються на групових зборах, оголошуються на лі-

нійці і заносяться на Дошку підсумків змагання. Група, яка посідає перше місце, нагороджується перехідним Червоним прапором. Нагородою за друге місце є перехідний вимпел. Переможцем стати не легко. Адже для цього потрібно не тільки добре навчатись, а й брати активну участь у комсомольському житті училища.

Щоденне життя училища висвітлює дошка «Сьогодні у нас», з якої кожного дня можна дізнатись, хто відмінник, а хто не встигає чи порушує дисципліну. Не дуже приємно відстаючим «красуватись» не очам друзів. Та коли й це не допомагає, вони викликаються на засідання комітету комсомолу, батькам пишуться тривожні листи. Так було, зокрема, з В. Русовим, П. Маслюком, В. Осташкіним.

Безумовно, що одному комітету комсомолу робота по вихованню учнівської молоді не під силу. Виховання — складний процес. І успіх його залежить від того, наскільки міцний і дійовий комсомольський актив.

О. ШУЛІМОВА,
секретар комітету комсомолу
Олександрійського СПТУ № 3.

Дим-димок од машини,
мов дівочі літа...

Коли з'явилась ця пісня про Олесю Кулик, Марійці минуло лише шістнадцять. А хто не знає, як легко мріється у ті роки? Зачуши слова про сміливу дівчину, Марійка втратила спокій.

...Вона була одна в батьків. Марії не лишали ні на день. Та не наважувалась поділитись ними з дівчатами, бо, чого доброго, засміють, а рідним сказати просто боялась. Але, як говориться, шила в мішку не втаїш. Сказала подружці, а та — іншим. Невдовзі сусід гукав батькові через тин:

— Петре Трохимовичу! А йди-но сюди. Чи то правду гомонять у селі?..

Зайшов потім батько в хату, глянув скося на неї. Нічого не сказав. Щоким дівчини враз спалахнули. «Невже помітив, що вчора ввечері не сама стояла біля хвіртки? Всього ж хвилиночку був...»

— Маріє! — голос перервав думку.

Вона оглянулася. Ні, то він не її гукає.

— Чого там тобі? — озвалась мати.

— Ти знаєш, чого наша не хотіла закінчувати семирічку? Пішла тобі допомагати в степу, аби бути ближче до трактора.

— Старий же там чоловік.

— Не про те я. Машина її цікавить.

— То воно ж всім цікаво,

ТЕХНІЦІ — УМІЛІ РУКИ

Ангелінка

що то за кін — оре без відпочинку, під гору біжить — а боки не замилені, не понурює голову, не пристане, скільки не працює...

— Е, заторохтіла. Кажу, вона, — кивнув у бік дочки, — збирається вчитись на трактористку.

— Отакої! Та то чоловіча робота. Це ж тобі не кухарити чи в'язати, прости, дочко. Йди на курси швачок. То інша справа. Хто із нашого се-

ла ще збирається вчитись на трактористку? Ніхто. А працюють, бач, на машинах чоловіки.

— Але є й жінки, — схопилась з кутка Марійка. — Ось подивіться, — і вона вмість розклали на столі газетні вирізки, де з портрета усміха-

лось відкрите обличчя П. Ангеліної. І її дві сестри теж трактористки. Батько говорив уже без гніву. В його голосі чулась навіть гордість за дочку. А мати є мати. Схлинула в краєчок хустки, та лагідно: — Коли ж їхати? Треба теплий одяг захопити, бо, кажуть, лютою зимою буде.

— На те вона зима, щоб холодно, — озвалась весела дочка, ластівкою пурхнувши

за двері, щоб швидше з кимось поділитись радістю.

Але тієї осені не судилось поїхати: захворіла. Потім ходила в колгосп на різні роботи. Та з 1939 року, успішно закінчивши курси, вона — трактористка.

У кожного в житті бувають хвилини, коли почуваш себе, як кажуть, на сьомому небі. Всього той час, відколи Марія Петрівна сіла на трактор, здається їй таким.

З Марійки, стрункої, тендітної, стала поважною Марією Петрівною. Онука має. Гордяться хлопчики, що їхня бабуся — трактористка. В один голос заявляють: «Будемо механізаторами». Пишуться своєму бабусю, яка має високі урядові нагороди.

І ще одним гордиться М. П. Вітько: вона — ровесниця Країни Рад. Хоча по суті полудень віку, та в свої 53 роки вона ще міцно тримає кермо сталевого коня. На яких тільки тракторах не доводилось працювати! «ХТЗ», «У-2» освоїла ще до війни. Нині водить швидкісний «Беларусь». Хороша машина, та ще в руках умілих стає втричі кращою. Орала, сіяла, обробляла про-

сапні, збирала врожай. І завжди висока продуктивність праці, відмінна якість.

Польові роботи (осінні) лишилися позаду. Та не простояє «Беларусь». Марія Петрівна транспортує корм худобі. На фермі не малий обсяг роботи. Встигає. Щоб раціональніше використовувати трактор, взяла два причепа. Доярки вдячні трактористці: завжди безперебійній доставці кормів і надої не падають. І телята ростуть, як з води, швидко, прибавляють у вазі.

Є в колгоспі імені Суворова ще одна трактористка, і теж Марія. Але трудова біографія Марії Яворської почалась не в 30-х, а в 60-х роках. Та вже зарекомендувала себе чудовим водієм. Вона нерідко звертається за порадою до Марії Петрівни. Бригадир чи механік — одна справа, а поговорити з тією, яка в числі перших відгукнулася на заклик Ангеліної і багато знає про неї, куди цікавіше.

Змагаються тепер між собою трактористки Марії за нові успіхи.

М. МАЩЕНКО.

Бобринський район.

наші професії

ЩОБ НЕ МІНЯТИ...

СЕЛИЩЕ Капітанівка розкинулось по видолінках і пагорбах під масивами лісу, який вічно співає свою нескінченну пісню. Кілька тисяч людей живуть і трудяться в селищі: тут найбільше в Новомиргородському районі промислове підприємство — цукровий завод, і відділення «Сільгосптехніки», і залізнична станція, і одна з рільничих бригад колгоспу «Жовтень», і відгодівельний пункт... Та, як відомо, не однією працею живе людина. Не забувають про це і в Капітанівці: тут є клуби, бібліотеки, поштове відділення, зростає сітка підприємств побутового обслуговування.

Довгий час не було в селищі приміщення для фотографії, а тепер вона міститься в добре обладнаному павільйоні. Саме сюди й прибула на роботу комсомолка Катя Сорокавська після того, як протягом року навчалась фотографуванню в учбововиробничому комбінаті міста Кіровограда.

— Спочатку нелегко було, якось незвично, — розповідає

Катя, середнього зросту чорнява дівчина. — А ось уже минуло кілька місяців — і я все більше переконаюся, що обрала вірний шлях у своєму житті, бо професія фотографа мені до вподоби.

А хто вплинув на вибір професії, хто служив для Каті взірцем?

Дівчина трохи замислилась, а потім твердо мовила:

— Старша сестра моя, Галя. Це вона після школи закінчила кулінарну школу і ось уже третій рік працює в ідальні села Панчевого шеф-поваром, задоволена своєю професією. Сестра і мені не раз радила: «Йди, Катрусь, працювати в сферу обслуговування, особливо на село, де ще так мало молодих фахівців побутової служби».

Іх дві сестри — Галя і Катя, обидві жили і виховувались біля батьків у місті Новомиргороді, де в них є свій будинок. Могли б відразу залишитись у місті, там немало промислових підприємств. Але сільська романтика показує міських комсомолок до себе. І тепер у кожній сестрі з'явилось стільки хороших і щирих друзів! Катерина Сорокавська адо-

сконалює свою майстерність, опановує різні «секрети» професії. Є невдачі, є промахи, але більше все-таки успіху, впевненості, бо приходить вина, зрілість. Катя не замикається лише в стінах фотографії: часто можна бачити комсомолку з фотоапаратом на підприємствах, в профтехучилищі. Адже багато хто хоче зафіксувати на все життя, скажімо, картинку з місця своєї праці, навчання. Або цікаву зустріч, хвилюючу подію. Ось, наприклад, завітав до Капітанівського профтехучилища колишній його вихованець, а нині відмінник бойової і політичної підготовки комсомолец Василь Кривошук. Він прибув у відпустку, має багато подяк від командування військової частини, кілька знаків воїнської доблесті.

— Прошу вас, Катюшо, зробити на згадку знімок, — мовив він.

— Будь ласка, тут зробимо портрет, а зустріч з друзями зафіксуємо прямо в училищі, — відповіла Катя.

Фото, яке ви бачите вгорі, залишиться доброю згадкою всім, хто на ньому зображений.

СЛУЖИТИ людям... Подивіться і адепти, і пізно ввечері на двоповерхове просторе приміщення Новомиргородського районного побутокмбінату. Тут завжди ясно ся-

ють вогні, тут ніколи не згасає трудовий ритм. Людям потрібні пальта й костюми, справні годинники і взуття, людям треба постригтись, поголитись... І люди йдуть сюди, до майстерів служби побуту, серед яких все більше й більше з'являється юнаків і дівчат, що недавно сиділи за шкільною партою.

Служба побуту. Вона росте, шириться, виходить на широкі простори. І все більше молоді вливається в лави працівників цієї нелегкої, але такої потрібної людям служби.

Та чи завжди і всюди створюються належні умови для того, щоб закріпити молоді у побутових майстернях? На жаль, ні. Візьмемо, наприклад, знову той же Новомиргородський районний побутокмбінат. Про нове його приміщення вже говорилось вище —

там усе прекрасно. А от завітаємо до майстерні по ремонту електропобутових приладів.

Заходимо до невеликої кімнатки в старому приміщенні. Перше, що кидається у вічі, — це нагромадження різних електропобутових приладів. Тут і праски, і пральні машини, і агрегати холодильників, і багато чого іншого. Тут і запчастини. Тут і сіла, де майстер Володимир Орлов ремонтує прилади. До речі, майстер він хоч і молодий, але досвідчений, школи не сидить без діла. А які умови праці? Чому пал цим не задумався директор побутокмбінату П. Кротенко? Адже Петро Тимофійович у минулому сам був радником служби побуту, працював приміщенні, і добре знає, як це впливає на настрій людини. Продуктивність праці...

То треба ж зробити так, щоб ні в кого з юних працівників служби побуту не закрадалась ота думка: «А, може, пора змінити професію?»

І. РОМАНЕНКО.
м. Новомиргород.

ПІОНЕРСЬКА СТОРІНКА № 1 (8)

ДІД МОРОЗ ЙДЕ МІСТОМ

...На площі Кірова у місті Кіровограді навкруг яскравобарвної ялинки їздять казкові сани, запряжені поні. А в санках тих зовсім не казкові, а звичайні діти. Вони радісно сміються, весело гукають:

— Діду Морозе, а підкинь-но сніжку!

І, ніби почувши їх, щедрий Дідусь кидає добру жменю снігу, маляки аж очі позакривали, а коли відкрили, бачать — перед ними Дід Мороз.

— Добрий день, дітки!

— Добрий день, Діду Морозе! Що ж це ти цього року забарився, мало снігу накидав, малого морозу приніс.

— Щоб ви носи не приморозили на свято. Ще буде і сніг, і віхола. Ось така: у-у-у...

Закружляло навколо, а коли стихло — Діда і слід пропав.

...В Палаці піонерів — костюмований бал.

— Нічко Зоряна! Освіти мені шлях до королівського палацу. Там сьогодні бал, і я маю бути на ньому в криштале-вих черевичках, подарованих Феєю, — мовить Попелюшка до Ночі, і та, ніби граючи зорями, роз-

кидала по залі сонячні зайчики.

— А я знаю, хто ви і відкіль. Ти — Люда Солодіжко з сімнадцятої школи, а ти — Лариса Коробченко з двадцять шостої.

Глянули дівчата, аж перед ними Дід Мороз.

— Відкіль ви знаєте?

— Я все знаю. Навіть, що то за Приз вечора, так старанно замаскований. Але вам не скажу. Згадайтеся!

І не стало Діда.

...Школярі «вболівають» кожен за свою команду. Підуть «Веселі стартини». Зустрічаються у півфіналі піонери міста.

— Швидше давай м'яча!

Хтось замешкався, аж тут і Дід Мороз.

— Діду, допоможіть!

— Е-е, дітки, я не Хоттабич. Я хочу, щоб виграв той, хто сиритіший.

...Іде Дід Мороз містом. Повз новозбудовані будинки, повз заводи, повз клуби і кінотеатри, де веселиться дітвора.

— До нас, Діду! До нас! — гукують.

— Буду й у вас. До всіх завітаю. А зараз — пробачте. Бо чекають на мене в усіх селах і районах. Всім несуч подарунки Нового, 1971-го року.

Так відкривали новорічну ялинку, біля якої під час зимових канікул відпочивають кіровоградські школярі.

Фото В. КОВПАКА.

КРАЩІ КВІТИ ІЛІЧУ

Довгий час твердили у нас: «Сій не сій квіти, їх не буде. Грунт поганий. Що на піщаному ґрунті виростиш!»

Шість років тому юннати школи висіяли бархатки, петунії, портулак, дзвоники, айстри, гвоздику. Старанно доглядали їх, провели ряд спостережень. Прийшов червень. При школі працював піонерський табір. Учні не лише відпочивали, а й допомагали юннатам. Підготували місце для висадження розсади. Довго не було дощів, та дівчатка і хлопчики щовечора поливали ділянку, старанно її пололи. А коли пройшли дощі, дівчі піджили.

Ми вирішили прикрасити своє місто. За роботу взялись заведені загони. І пущі перетворились на квітники.

Закінчили вже нашу школу перші юннати, та славні традиції ми, піонери, продовжуємо.

На честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна висадили 1800 штук петунії, 1200 штук айстр, 420 штук вербени, 410 штук блакитної іпомеї. А скільки чорнобривців!

Зараз надворі зима, а у нас в класах цвітуть на вікнах квіти. Кожної весни ми передаємо насіння та розсаду квітів у дитячий садок, обмінюємось з учнями інших шкіл, підтримуємо зв'язок з Запорізьким дитячим «Ботанічним садом».

Люда ГАРАДЖА,

учениця 7 класу Гайворонської восьмирічної школи № 3.

ЩЕ Й БІБЛІОТЕЧКУ...

В розпал зборів Льоні Баркару прийшла в голову, як він сам сказав, «законна ідея»:

— Пропоную після уроків відпрацювати загоном тиждень на підприємстві, а зароблені гроші перерахувати на будівництво Палацу піонерів на Чукотці.

Льонина пропозиція всім сподобалась. Піонери загону імені Золі Космодем'янської вирішили не тільки відпрацювати, а протягом цього тижня читати політінформації робітникам, під кінець показати концерт художньої самодіяльності.

Шефи, — робітники Новоміргородського плодоконсервного заводу, — зустріли нас привітно. І закипіла робота. Хлопці складали тару, дівчата наклеювали етикетки...

Настав день, коли ми запросили шефів на концерт. Він їм дуже сподобався. За хорошу роботу нагородили нас бібліотечкою. От ми і вирішили, не тільки перерахувати в фонд операції «Чукотка» зароблені гроші, а й надіслати піонерам Анадира цю маленьку книгозбірку.

М. МІКЕЛЬ.

м. Новоміргород,
школа-інтернат імені Ю. О.
Гагаріна.

Тільки-но випав сніг, на околиці міста Олександрії пішла дітвора з лижками. То не біда, що, спускаючись з гори, ненароком впадеш і розгубиш лижі. Адже всі, навіть найвідоміші спортсмени, починали саме з цього.

ФОТО В. КОВПАКА.

„КОЛОБОК КОЛОБОК, Я ТЕБЕ З'ІМ...“

Про ляльковий театр ми мріяли давно. І ось, нарешті, в актовому залі школи зібрались учні молодших класів — жовтенята. Вони уважно сліdkують за мандрівками Колобка. А коли той співає:

— Я від діда втік,

Я від баби втік,

І від тебе втечу, —

малюки дружно сміються. Подобається їм цей веселий казковий герой.

А нам пригадується, як ми

готувались до вистави, як після уроків разом з старшою піонервожатою школи Раїсою Михайлівною Котляр виготовляли ляльки, вчили свої ролі. І нікому не хотілось закінчувати репетицію. Я і мої подруги Світлана Амельна, Оля Лепет, Люда Шовкопляс, Євеліна Фесуненко дуже захопились своїм маленьким театром.

Перші дві вистави принесли радість. А з ним і нові плани. Перш за все — виступити перед учнями третіх-четвертих класів школи, та в дитсадку Південно-Української геологічної експедиції. І, звичайно, розширити репертуар.

Наташка ШИРЯЄВА,

учениця 8-го класу Олександрівської СШ № 2.

НЕУВАЖНИЙ ПАПУГА

Ось уже два роки, як у нашій школі створено «живий куточок», де поселились тварини і птахи. Хоч вони й зовсім різні, — кролики, їжачки, морські свинки, горобчики, лисички і навіть папуга, — але живуть мирно. Правда, лисичка-сестричка довго не могла звикнути до клітки, намагалась втекти. А може їй просто захотілось поласувати курятиною! Зараз вона вже звикла до хлопчиків і дівчаток, які її доглядають, потоваришувала з кроликами і морськими свинками, що живуть поруч.

Пробували навчити нашого папугу говорити. Та поки що нічого не виходить, бо він надто неуважний.

Ми дуже любимо своїх маленьких друзів. Адже в нашій піонерській дружині кожен піонер став членом товариства по охороні природи. І звірята нас люблять, а особливо Валу Малишко, Раю Полішко, Оленку Лебедєву.

Люба КОВАЛЕНКО,
учениця 6-го класу Кри-
ничнянської СШ. Устнів-
ського району.

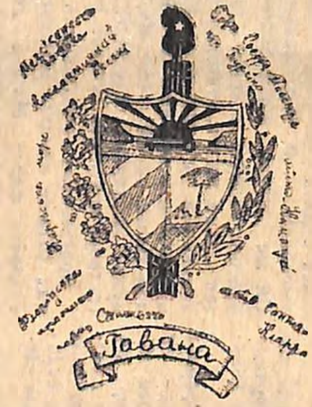

Зима цього року примхлива. Закружляє хурделиною поміж хат, а потім, сипоне холодним дощем. І все ж дівчора знаходить пору для зимових ігор. Так як опі устнівські школярі, що весело граються в сніжки.

Фото В. ІЩЕНКА.

ТВІЙ РОВЕСНИК ЗА РУБЕЖЕМ

1-го січня кубинські піонери разом з усім народом відсвяткували своє велике свято — День звільнення Куби. В цей день дванадцять років тому на далекому острові перемогла революція.

«ВІВА ЛА АМІСТАД!»

Далеко-далеко, на іншій півкулі нашої Землі, за тисячі кілометрів від Радянського Союзу, у синьому Карибському морі лежить острів Свободи — Куба. Перша країна, яка в західній півкулі почала будувати соціалізм.

До революції Куба була відсталого сільськогосподарською країною. Довгий час її грабували північно-американські капіталісти. Народ Куби був неписьменний, жив бідно, багато

було безробітних, люди вмирили з голоду у цій багатій країні, де родюча земля може давати по три врожаї на рік. Тепер цьому назавжди покладено край.

На Кубі, де віють вологі морські вітри, теплий клімат, без зими та палючої спеки. Тут розкинулись величезні плантації цукрової тростини, буйно ростуть банани, ананаси, апельсини, лимони, кофейні та какаові дерева, кокосові пальми та інші дива тропічної рослинності.

Радянський Союз і всі соціалістичні держави допомагають кубинцям будувати своє господарство. На Кубі працюють радянські спеціалісти, багато кубинців закінчили на Україні училища сільськогосподарської механізації.

Вже кілька разів американські капіталісти намагались знищити досягнення кубинської революції. Але їм протистоять всі кубинці — і старі, й малі — які стоять на сторожі своїх завоювань.

«Куба не здається!», «Куба не продається!», «Вітчизна або смерть!», «Ми переможемо!» — ці заклики кубинських патріотів відомі усьому світові.

Піонерська організація Республіки Куба дуже молода — 1964 року народження. Піонерів віком від семи до тринадцяти років об'єднує організація «Патрульяс хувенілес» («Юні патрулі»), а старші входять до Спільки молодих комуністів. Всі вони поклялись берегти вірність революції. Піонери Куби носять си-

ньо-білі галстуки. Це кольори державного прапора.

Серед гір Сьєрра-Маестро лежить дитяче шкільне містечко імені героя революції Каміло Сьєнфегоса. У містечку живуть, вчатьс я працюють 20.000 дітей — білі, смагляві, коричневі, чорні — всі разом. У них навіть буває новорічна ялинка. Правда, ялинок на Кубі нема, ці дерева не люблять жарного клімату. Замість ялинки дівчора прикрашає яке-небудь тропічне деревце.

Кубинські піонери добре пам'ятають слова свого національного героя Хосе Марті: «Треба бути освіченим, щоб бути вільним». А ще кубинські піонери дуже люблять грати в шахи. Мистецтво цієї гри навіть викладають у кубинських школах.

Запам'ятайте, юні друзі, кілька кубинських слів: «Естреля» (зірка), «корвата» (піонерський галстук), «Буенос діас!» (Добрий день!), «Аста ла віста» (До побачення!), «Віва ла амістад!» (Хай живе дружба!)

У мисливця радгоспу «Момський» Якутської АРСР Івана Хабарова зникли їздові олені. Він пішов шукати їх. Доба настирливого пошуку не дала результату. Вітер змінив сліди тварин. Мисливець стомився, давався взнаки і мороз.

Коли над тайгою нависли густі сугінки, Хабаров трапив на бурелом. Раптом наст під його ногами провалився, і мисливець

куточок цікавих пригод

НЕСПОКІЙНА НІЧ

опинився в якійсь ямі. Тут було тепло і затишно. Знесиленого тайговика потягло на сон...

Проснувся він від оглушливих пострілів, що пролунали поруч. За ними почулись голоси людей. «В барлозі другий ведмідь!» —

кричали вони. Миттю зрозумівши в чому справа, мисливець голосно закричав: «Тут я, не стріляйте!»

Виявилось, що місцем ночівки Хабарова був барліг, в якому спав ведмідь. Потурбований мисливцями звір був убитий наповал на порозі своєї схованки.

Але ведмежа «квартира» мала дві кімнати. Непрошений гість потрапив у другу, запасну, і тому не порушив спокою господаря.

Тваринники комсомольсько-молочної ферми колгоспу «Мир» Гайворонського району одними з перших в області стали на трудову передз'їдівську вахту. Вони з честю виконують свої зобов'язання.

На фото: ансамбль доярок колгоспу «Мир».

Фото М. Земнорія.

Судовий фарс у Сан-Рафелі

НЬЮ-Йорк. Кор. ТАРС Е. Баскаков передає:

Піднявши руку із стиснутим кулаком — з традиційним привітанням борців за громадянські права негрів — Анджела Девіс увійшла вчора в переповнений вчергове зал суду в Сан-Рафелі, де почалося попереднє слухання в її справі.

Рішуче відхиливши фальшиві обвинувачення в «співучасті в убивстві», сфабриковані проти неї каліфорнійською поліцією, мужня американська комуністка заявила, що вона стала жертвою політичної змови з боку каліфорнійської реакції.

Безпідставність обвинувачень, які висувалися проти А. Девіс, відмітив і головний з п'яти адвокатів, що представляють в суді сторону обвинуваченої, А. Бротскі, який поставив перед су-

дом запит про негайне звільнення її під заставу і наступне припинення «справи» у зв'язку з явною недостатністю доказів.

Верховний суддя штату Каліфорнія Дж. Уілсон, який головує на суді, не протипоставивши виступам оборони ніяких аргументів, обмежився тим, що пообіцяв дати відповідь на запит адвоката не пізніше 22 лютого, після чого буде встановлено дату чергового судового засідання в «справі» Анджели Девіс.

Вчорашнє засідання в Сан-Рафелі відбувалось в обстановці відвертого залякування громадськості. Посилена поліцейська охорона приміщення суду, повальний обшук усіх відвідувачів і навіть використання спеціальної електронної апаратури, «здатної виявляти мета-

леві предмети», — були застосовані з єдиною метою створити у представників громадськості враження, що розглядається справа «особливо небезпечного злочинця» — Р. Магі, обвинуваченої в тій же «справі», що й Анджела Девіс, був доставлений в зал засідання суду з зав'язаним ротом, прикований до крісла ланцюгами і в наручниках. Рішення про ці жорстокі репресивні заходи суд прийняв тільки на тій «підставі», що на минулих засіданнях суду Магі виступав з гострою критикою судової інсценки.

Прогресивна громадськість Сполучених Штатів вимагає припинення цього судового фарсу. Масова демонстрація протесту проти цькування А. Девіс відбулася вчора в Сан-Рафелі перед будинком суду, де проходило попереднє слухання «справи».

«Свободу Анджелі Девіс!» — скандували учасники демонстрації. Ці слова стали гаслом усіх чесних американців.

СИГНАЛ ГРОМАДСЬКОЇ ТРИВОГИ

ГРУБІЯНИ ІНКОГНІТО

Володимир Кравченко і Надія Соїна з хвилюванням і радістю чекали останньої суботи минулого року. Того дня вони мали одержати свідоцтво про одруження, а щоб з належним комфортом й урочистістю вирушити у приємну подорож до загсу, вирішили замовити двоє таксі.

Володимир подзвонив диспетчерові автопідприємства 10038. Жіночий голос чемненько, солоденько відповів: «Таксі? Господи, та скільки хочете машин! Вам лишень доведеться прийти до нас, домовимось остаточно, а потім розрахуєтесь з водіями. Вам — зручність, нам — виручка».

Наречений змирнувся, що ліпше йти в автопарк, а до загсу їхати, і став на порозі диспетчерської автопідприємства.

— Чого треба? — стріли його жінка і двоє чоловіків.

— Таксі хотів замовити...

Ще й фрази не докінчив Кравченко, як жінка палнула в нього зарядом спонукуючого красномовства:

— Нема! Поламані! Ходить всякі тут... Ось авто стоїть з позавчорашнього дня, снігом притрушене. А хто скаже, де подій Григорій Бойко? Може, вихідний, може, хворий — не цікавилася.

Сподівалося, транспортні проблеми не перешкодили молодятм весело провести медовий місяць. Все ж таки кілька питань залишилось неясними: чи в автопідприємстві 10038 здійснюється технагляд за легковим транспортом? Чи знають там, що такі обслуговує замовника, а не замовник — таксі? Чи відомі диспетчерам елементи сервісу? Чи підлягають оголошенню прізвища диспетчерів?

Останнє питання потребує роз'яснення. Авторів цих рядків заохотило узнати прізвища диспетчерів, причетних до справи весільного замовлення Кравченка. У простоті своїй він, автор, вважав їх, диспетчерів, особами цілком легальними. Проте вони, диспетчери, навідріз відмовилися йому, авторові, назвати свої прізвища.

Після цього залишається одне: сподіватися, що на всі питання, включаючи останнє, відповіді директор автопідприємства 10038 тов. Воронюк, оскільки прізвище його відоме в усьому Маловисківському районі.

С. БРОВЧЕНКО,
позаштатний кореспондент «Моло-
дого комунара»,
Мала Виска.

Інтерв'ю Ніксона

ВАШИНГТОН. (ТАРС). Президент США Ніксон дав інтерв'ю кореспондентам американських телевізійних компаній. Він зазначив, що безробіття в США досягло «надмірно високого рівня» і попередив, що розраховувати на швидке поліпшення становища не доводиться. Президент сказав, що уряд «пробував поставити під контроль інфляцію».

Проте, зауважив він, «прогрес у цьому напрямі виявився не таким швидким, як нам цього хотілося б». За його словами, бюджет в наступному фінансовому році, як і в 1971 році, буде дефіцитним.

У своєму виступі Ніксон порушив ряд міжнародних проблем. Співнявшись на становищі в Південно-Східній Азії, він твердив, наче «тепер можна передбачити кінець американської бойової ролі у В'єтнамі».

Разом з тим, Ніксон повідомив, що Сполучені Штати мають намір на початок травня цього року залишити у Південному В'єтнамі 280 тисяч військ США.

Промова президента містить прямі погрози на адресу ДРВ. Він заявив, що «дає розпорядження знищувати площадки зенітних ракет», якщо «по американських літаках, які роблять польоти над територією Північного В'єтнаму, буде відкриватися зенітний вогонь».

Характеризуючи становище на Близькому Сході, Ніксон підкреснив, що США підтримують і будуть підтримувати Ізраїль.

ІНДІЯ напередодні важливих подій. У Делі офіційно оголошено, що вибори до народної палати парламенту відбуватимуться в період з 26 лютого по 4 березня цього року. Попереду — вперта боротьба за голоси більш як 270 мільйонів виборців. Політичні партії Індії та їх керівники активно готуються до наступної виборчої кампанії.

Як відомо, наприкінці грудня минулого року президент Індії В. В. Гірі підписав указ про розпуск парламенту і проведення дострокових виборів. Таке рішення президент прийняв не випадково. Воно є результатом гострої і напруженої боротьби, яка розгорнулася в останні місяці між прогресивними силами і реакцією, тісно зв'язаною з індійськими монополіями та імперіалістичними колами.

Правляча партія — Індійський національний конгрес (ІНК) вирішила не вступати ні в які передвиборні коаліції (об'єднання). Це рішення свідчить про впевненість керівництва

ІНК у міцності позицій, які займає партія. Для такої впевненості є серйозні підстави. Відтоді як рік тому гострі політичні незгоди привели до виходу з ІНК правого угруповання, яке організувало самостійну партію — «Організацію прогресу», праві сили ще більше втратили свій вплив у країні.

Показовими були проведені протягом минулого року у ряді штатів країни додаткові вибори до місцевих законодавчих зборів, у ході яких ставлення редакції зазнали нищівної поразки в більшості виборчих округів.

ІНДІЯ: ДОСТРОКОВІ ВИБОРИ

Підсумки цих виборів були переконливою перемогою патріотичних сил. Демократична громадськість, широкі народні маси активно виступили на підтримку уряду Індри Ганді.

Це й зрозуміло. Адже уряд Індри Ганді проводить у країні прогресивні соціальні перетворення. Так, наприклад, було націоналізовано великі банки, що належали індійським монополістам. Він виступив також за обмеження великого землеволодіння і надання землі селянам, які не мають наділів. Люті реакційних класи викликали рішення уряду Ганді ліквідувати привілей та пенсії колишніх правителів князівств. Щобно надійшло повідомлення про те, що уряд Ганді виділив 500 мільйонів рупій на розв'язання проблеми безробіття в сільських районах країни. Ці кошти направляються на спорудження

житлових будинків і шкіл, створення іригаційних споруд і прокладання шосейних шляхів. Тільки на першому етапі здійснення програми по забезпеченню зайнятості сільського населення роботу distant майже півмільйона чоловік.

Було б помилкою думати, що індійська реакція, яка відстоює інтереси буржуазії, поміщиків та іноземних монополій, відмовилася від спроб зміцнити свої лази і перейти до прямої атаки на уряд Індри Ганді.

Комуністична партія Індії, яка виступає за права та інтереси багатомільйонних мас індійського народу, закликає до згуртування всіх демократичних і прогресивних сил, єдності яких — найкраща гарантія того, що плани реакції зазнають остаточного провалу.

В. БАЙКОВ.
(ТАРС).

ПОВІДЬ У МАЛАЙЗІЇ

ЛОНДОН. (ТАРС). Повідь у Малайзії, викликана мусонними зливами, які тривали цілий тиждень, набрала катастрофічних розмірів. Прем'єр-міністр А. Разак оголосив учора, що країна перебуває в стані національного лиха. За неповним даними, загинуло 32 чоловіки. 115 тисяч жителів лишилося без притулку. Як повідомляє кореспондент агентства Рейтер з Маніли, краї-

на фактично відрізана від зовнішнього світу. Шляхи заповнені, рух транспорту паралізований. Про долю жителів деяких віддалених районів ще нічого не відомо. Шкода від поводі обчислюється мільйонами доларів. У країні створено спеціальну урядову комісію для вжиття термінових заходів по подоланню допомоги потерпілим.

Юлі хокеїсти.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спор-
ту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського
обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління
по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.